

64. Teljes lélekből áldunk téged...

Előző énekre.

1. Teljes lélekből áldunk téged, Hogy Te lejöttél a földre,
S magadnak választottál népet Nevednek dicsőségére!
Te gyűjtöd egybe a hívőket, Hogy szent házaddá legyenek,
És benned támaszt nyerjenek, Ki a bűnösöket megmented.
2. Ó, Isten, Te sok nyelvet, népet Szent közösséggé építél,
Amelyben hangzik dicsőséged, És hirdettetik szent ígéd.
Te vérevel a szövetségnek A foglyokat szabadítod,
És mindazokat gyógyítod, Kik hitelt adnak beszédednek.
3. Az igazság a ház alapja, Istennek erős ígéje;
És annak fénye Lelked napja, S angysereg a védelme.
A szeretet a tagok élte; A hit ad szilárd hatalmat,
Mely mindent tesz, mindenre hat; A remény vigaszt nyújt melléje.
4. A tagok szeretetben járnak, Mindig csak békét keresnek;
Egymástól soha el nem válnak, A bajban el nem csüggednek;
Ők Jézushoz mind hűk maradnak, Alázattól el nem térnek,
Csak a Megváltónak élnek, És egymásért sokat fáradsz.
5. Örömmel hordják a keresztet, S nem tartják nehéz tehernek;
Az meg nem enged kevélységet, És henye éltet sem tűr meg.
S bár terhét néha csak megérik Hitbeli nagy küzdelmükben,
Erőt keresnek a Főben, És ismét vállalkra veszik.
6. Így útjukon mindig jó kedvvel S égi örömmel haladnak;
Mert őket Jézus üdíti fel, S az Ő kegyelmében vannak.
Ti, könnyek, tehát hulljatok csak: Az ilyen könnyek édesek,
S hol vigaszt ad a szeretet, Ott mindig örömkönnyek hullnak.